

DOLORS ARDERIU | Presidenta de la Coordinadora de la Gent Gran de Lleida

“El potencial del voluntariat sènior és enorme perquè aporta el valor humà de l'experiència”

La nova junta de la Coordinadora de la Gent Gran a Lleida, que es va constituir a mitjans de juny, està encapçalada per Dolors Arderiu. Josep Llorba, com a vicepresident; Joan Lloberas com a tresorer, i Francesc Caballero, com a secretari, són altres dels nous càrrecs de l'entitat. Un dels principals reptes que la nova junta s'ha posat, és la incorporació, a les seves files, del voluntariat sènior. Arderiu és enginyera i el seu discurs és d'una lògica deductiva pròpia d'un científic. En canvi, té el caliu i l'amabilitat de qui treballa “sucant la ploma al cor”, com deia el poeta, que és on cal sucra l'eina.

La Coordinadora de Lleida és de les primeres de Catalunya.

Es va fundar el 1991. Fins ara, era Coordinadora de Jubilats i Pensionistes. Aquesta entitat està formada per 91 llars adherides de la demarcació de Lleida. L'objectiu sempre ha estat la millora del col·lectiu de les persones grans, desenvolupant un conjunt d'activitats.

Quin és el repte més important de la nova junta?

Entrem de nou, de diferents àmbits i volem que les mateixes persones grans —allò que en diem voluntariat sènior— s'involucrin en totes les activitats de la Coordinadora. Hi ha una nova llei de fa dos anys que diu que les accions voluntàries no s'han de dur a terme des de les institucions. La Coordinadora assumirà la gestió d'aquesta borsa, que fins ara depenia de la Paeria, de més de 200 persones.

Us plantegeu captar i incorporar més voluntaris.

És que són molt importants. El capital humà, després dels cinquanta, és un tresor i sovint, per desconeixença, no s'impliquen. Però Catalunya té un voluntariat cada cop més important. El nostre voluntariat sènior farà formació, seguiment de les activitats i els projectes, obertura dels nous camps d'intervenció. A més, volem reforçar el voluntariat i les llars amb totes les institucions.

Quines serien les tasques del voluntari?

Serien tan heterogènies com la mateixa societat. Des d'ensenyar a fer una acta en una reunió, assessorar nutricionalment o en temes legals, fer una pàgina web o donar un cop de mà en l'organització d'una caminada, fer una classe de cuina, acompanyar algú al metge...

Com penseu iniciar la tasca?

D'entrada, parlant amb tots els ajuntaments de la demarcació de Lleida, fent pedagogia perquè tothom sàpiga en què consisteix fer de voluntari. Tothom ho podem ser, perquè tots tenim un bagatge d'experiències i coses per ensenyar. I cadascú es marca la disponibilitat. N'hi ha que poden dues hores a la setmana i n'hi ha que més. Ens posarem, posteriorment, a fer un calendari. **El voluntariat comença a ser imprescindible, a la nostra societat.**

Catalunya té un teixit riquíssim, en aquest aspecte. Moltes coses serien impossibles de fer sense els voluntaris, també de la gent jove. Pensa que el retorn que tu tens, a nivell d'enriquiment personal, no té preu. Fent-te voluntari surts guanyant tu, no ho dubtis.

“ Farem de suport al voluntariat per impulsar i optimitzar tots els recursos i projectes ”